

parti har foreslået et senere ikrafttrædelsestidspunkt.

Socialistisk Folkepartis bekymring ved at gennemføre lovforslaget nu går først og fremmest på, om der er skabt tilstrækkelig sikkerhed for, at uddannelsesmulighederne for de kortuddannede vil få tilstrækkelig opmærksomhed.

Et andet mindretal i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Enhedslisten bemærker, at der er over 1 mio. ufaglærte i den danske arbejdsstyrke. Det er over en tredjedel af den samlede arbejdsstyrke. Over halvdelen af de ufaglærte har aldrig nogensinde fået efteruddannelse. Ufaglærtes uddannelsesfrekvens er faldende, på trods af at der snakkes om et videnssamfund i dag. Danske KAD-kvinder er blandt Europas mindst efteruddannede.

Den udfordring, det danske samfund står over for, når snakken går om voksen- og efteruddannelsen, er, at der er en meget stor gruppe mennesker i det danske samfund, der har et stigende behov for voksen- og efteruddannelse, og det er et behov, der ikke bliver dækket i dag. Det er faktisk sådan, at mange kortuddannede ikke får efteruddannelse overhovedet. Uddannelsesaktiviteterne har netop for denne gruppe som den eneste gruppe været faldende de seneste år.

Det her lovforslag handler så om med vold og magt at sammenlægge AMU-centrene og de tekniske skoler. Vil det gøre det lettere for de kortuddannede at efteruddanne sig? Det er svært at forestille sig. Lovforslaget handler nemlig ikke om, hvordan uddannelserne kan udvikle sig, eller om hvordan de bliver bedre. Lovforslaget handler om at lave ny struktur og om at lave en struktur, hvor regeringen mener, den kan spare penge.

Lovforslaget er en del af en meget mærkelig måde at lave ændringer på i efteruddannelsessystemet. Regeringen gør tingene i den helt forkerte rækkefølge. Først spares der godt 55 mio. kr. på finansloven, og så laves der med dette forslag en ny struktur for uddannelserne. Til sidst kommer der en analyse, hvor indhold og målsætninger diskuteres.

Det er simpelt hen at lave tingene i den forkerte rækkefølge. Og alene af den grund er det lidt svært at se, hvordan lovforslaget skulle skabe bedre betingelser for de kortuddannede. Ind-

holdsdiskussionen ligger simpelt hen for sent i denne proces. Den skal komme før nedskæringerne, så man kan gå ind og lave en reel vurdering af, hvilke ressourcer der er behov for. Lovforslaget vil så sammenlægge AMU-centrene og de tekniske skoler, og lovforslaget argumenterer for ressourceudnyttelse.

For det første kan man spørge, hvor meget ressourceudnyttelse, der er tale om. Så vidt Enhedslisten er orienteret, er det kun en række metal kurser, hvor der har været tale om et decideret overlap i udbud af kurser fra på den ene side SID og på den anden side METAL. Ellers er der altså tale om to-tre helt forskellige uddannelsesinstitutioner med helt forskellige målgrupper, forskellige lærerkræfter og forskellig pædagogik.

Det er vigtigt at vide, at der er tale om to helt forskellige pædagogiske tilgange. I AMU-centrene er det voksenpædagogik med vægt på en gruppe, som bl.a. kan have meget store læsevan skeligheder, og på de tekniske skoler er det primært ungdomspædagogik. Enhedslisten mener, at det er helt centralt, at der er et voksenpædagogisk miljø, som er gearet til at tage hånd om voksne ufaglærte. Ved denne tvangsmæssige fusion er der stor sandsynlighed for, at AMU-centrenes kultur og pædagogik bliver slugt af de tekniske skoler ikke nødvendigvis af ond vilje, men simpelthen i løbet af nogle få år som en konsekvens af tvangsfusionen. Det vil betyde, at det voksenpædagogiske miljø, der eksisterer i dag, bliver ødelagt. Det er i hvert fald Enhedslistens frygt, og det vil altså være en katastrofe for voksen- og efteruddannelsesmulighederne. Enhedslisten vil en helt anden vej. Enhedslisten vil gerne sikre folks ret til efteruddannelse, så de ikke nægtes efteruddannelse på grund af presset fra en arbejdsgiver. Det skal bl.a. ske ved at oprette uddannelsesudvalg på alle virksomheder, ved at gøre det obligatorisk at lave uddannelsesplaner for de enkelte virksomheder, og ved at arbejdstagerne får ret til et vist antal efteruddannelsesuger pr. år.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.